

ITALIJA – MARCHE, ABRUZZO, PUGLIA, BASILICATA, CAMPANIA, LAZIO: 27. 4. do 15. 5.

Od nekdanj me je vlekel, pa se mi je vedno zdelo predaleč. Letos sta me potegnili dva potopisa na straneh CCS in odločitev je padla. V načrtu je bila jadranska obala do Leuce in nato prečka preko Basilikate do Amalfijske obale. Vmes sem si zamislil še nekaj kolesarskih dni v povezavi z vlaki, ki pa so se v končni fazi izkazali za sanjarjenje – na jugu Italije pride na eno kolo na sto vesp in motorjev. Kljub vremenu, ki prvi teden ni bilo najbolj naklonjeno, a je deževalo v glavnem ponoči, dolžini poti, ki rahlo utruja, sezoni potovanja, ki še ni turistična sezona in je veliko počivališč in campov na jugu v glavnem še zaprtih, je bilo potovanje polno lepih vtisov in doživetij. Načrt za male počitnice so se izkazale za dobro odločitev, tako sedaj veva, kako je »tam spodaj«. Sicilija ostane za prihodnjič

Nedelja, 27. 4.

Ljubljana – Loreto: 634 km

Od doma sva se odpravila ob 7h, je oblačno in 15 stopinj. Promet je zmeren. Plan je do Ancone - ca 600 km. Mimo Benetk, Bologne, Riminija, kamor sva prispela ob 13h - malica. V Ancono (dežela MARCA) – na PZA sva prispela ob 15h, po Street view sicer veliko avtomobov, realno pa parkirišče na hrambi in brez življenja. Spustila sva se na obalo in si ogledala mesto, nato je začelo deževati. Tudi drug PZA na obali nama ni ustrezal, ker bi bila sama. Vreme ni kazalo na izboljšanje, zato sva nadaljevala pot do 30 km oddaljenega Loreta. Parkirala sva na PZA za baziliko, je lep in urejen (voda, sanitarije), na njem že okoli dvajset camperjev. Naredila sva pozno kosilo in se odpravila na ogled večerno osvetljene bazilike in mesta. Počitek, ponoči rahel dež....

Ancona, PZA Via Blasi - 43.60033 / 13.48536 – izven mesta, avtobus, 12,10 eur brez oskrbe

Ancona, P Marconi - 43.61280 / 13.50284 – v mestu, brez oskrbe, 050/h, od 20,00 – 0,80/h !!, drugi dan 6e/dan

Loreto, Via Macari - 43.44158 / 13. 61480 – za cerkvijo, 12 eur, vsa oskrba, WC, tuš

Ponedeljek, 28. 4.

Fermo, Offida, Ascoli Piceno, Pescara: 227 km

Zjutraj ogled Marijinega romarskega svetišča z baziliko, v katero je umeščena prenešena Marijina rojstna hiša iz Nazareta. Ogledava si še apostolsko palačo, obhodi obzidje, se zadrživa v mestu na kavici. Ob 12h sva se odpravila dalje ob morju, sami bogati turistični kraji, peščene plaže, hoteli, nato se obrneva v notranjost, v narodni park Monti Sibillini, čez hribčke in doline preko Ferma do kleklarskega mesta Offide. Vreme je lepše, mesto ima lepo podeželsko gledališče. Narava je zelo lepa, razgibana, poseben pečat pokrajini dajejo oddaljena mesta na vrhu gričev. V planu sva imela še kolesarjenje, pa je vreme nepredvidljivo. Daljši postanek narediva v Ascoli Piceno, prestolnici province Marche. Ogledava si mesto, zgrajenega iz marmorja travertino, enega najlepših italijanskih trgov Piazza del popollo, kjer je bil semenj z evropsko kulinariko, preostale stolpe od preko srednjeveških 200, porta Gemmina iz 1. st. B.C., palače, trge, mestne ulice. Nadaljujemo do Pescara, ogledava si mesto, PZA pa je bil zaprt. Zato se vrneva po obali do mesta Montesilvano, kjer se ustaviva v pizeriji in se po popitih dveh pirčkih odločiva, da na P tudi prespiva (priporočilo za P je bilo na spletni strani Camper on line). Kljub bližini glavne ceste je bila noč relativno mirna.

Montesilvano, P - 42.51611 / 14.16216 – brezplačno, brez oskrbe

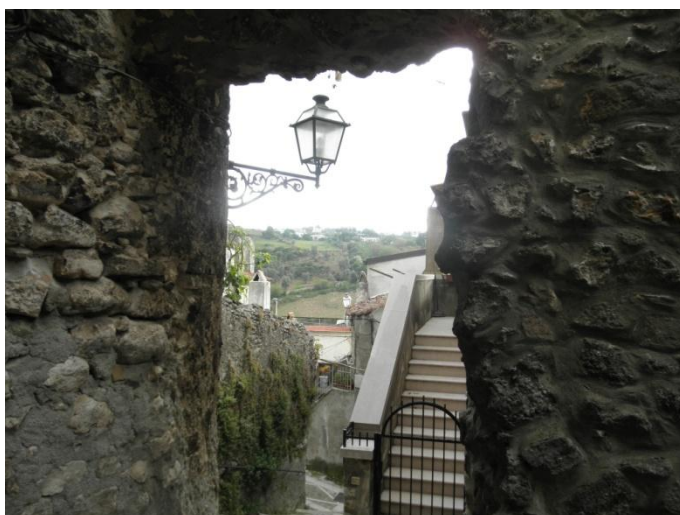

Torek, 29. 4.

Chieti, Termoli, Vico del Gargano, Peschici: 260 km

Po zajtrku ob 8.30 premik do Pescara. Prepeljeva mesto in nadaljujeva pot do enega najstarejših italijanskih mest CHIETI. Komaj sva našla parkirni prostor. Sprehodila sva se po mestu, katedrala z lepo kripto, lepe ulice in hiše iz »diamantne« opeke po vzoru starorimske arhitekture. Iskala sva tržnico, a je nisva našla. Ljudje postavajo in klepetajo, kot da nimajo nobenega dela. Pot nadaljujeva do mesta Guadriagrele, podatki iz knjig obetajo celo veliko keramike. Sva razočarana, da o keramiki ne govoriva. Ob 13h nadaljujeva do LANCIANA, od tam do morja v VASTO MARINA in v TERMOLI, kjer se sprehodiva po lepem mestu s trdnjavo in z urejenimi plažami. Sonce je posijalo do kratkih rokavov, peljeva se dalje na polotok GARGANO. Pokrajina je lepa, same oljke in oljke. Med potjo srečava CCS-jevca Capija, ki pa naju ne opazi in zdrvi mimo. Slišimo se po telefonu, nekje pred nami je tudi Alfio. Zgrešili smo se za par ur, vsak s svojim programom. Ustavila sva se v mestecu VICO, lepo mesto na hribu. Narediva daljši sprehod, nakupiva šparglje - ogromen šop za 10 eur in se odpravila dalje do PESCHICI, v lep kamp ob morju in peščeni plaži. Končno elektrika in internet. Po planu sva želela ostati vsaj dva dni. Pripraviva kolesa in upava, da bo vreme zdržalo.

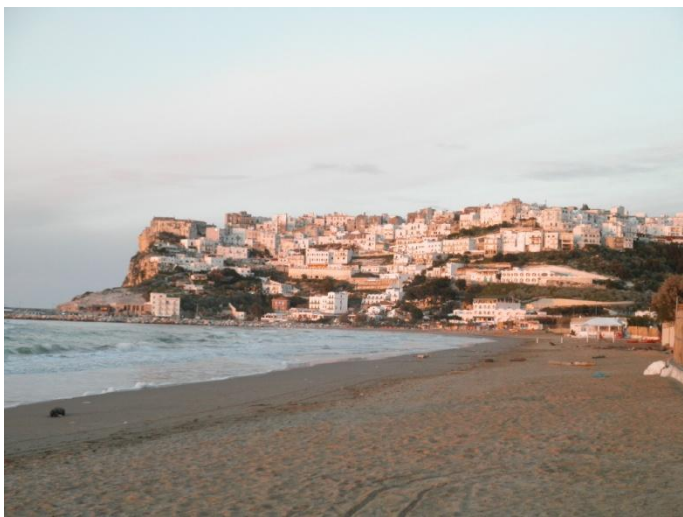
Peschici, Camp LaLilo - 41.94524 /16.00335 – 14 eur

Sreda, 30. 4.

Vieste – kolo: 65 km

Zjutraj popolna jasnina – akcija, z (električnimi) kolesi gori in doli do kraja VIESTA po obmorski cesti. Obala je razgibana, cesta se vije od zaliva do zaliva s prekrasnimi pogledi. Mesto spominja na Piran, kot mnoga druga, le da so večja in bele hiše. Sprehodiva se do trdnjave, iskala sva osamelec, znano ogromno skalo, ki stoji ob obali, kot da bi padla iz neba. Zagledala sva jo z najvišje točke na drugi strani mesta, zato se odločiva, da jo obiščeva ob nadaljevanju poti. Nazaj sva odšla po isti poti in se izognila večjemu prometu na krajši notranji cesti. S kolesem sva naredila 65 km in 862 m višinske razlike. Na povratku sva se v Peschici ustavila v ribiški marini in se pozanimala za morske dobrrote. Informacija – zjutraj po 7 uri. Milojka se je že veselila. Upanje, da bo vreme držalo pa je bilo zaman.....

Četrtek, 1. 5.

Monte Sant Angelo, Trani, Corato: 213 km

Zjutraj je deževalo, ob 11.30 se odpraviva na pot. V VIESTE sva se ustavila in si od blizu ogledala čudežno skalo. Ob poti občudujeva prekrasne pečine, »okna« v njih, narava je res pravi čudež, uživava ob lepem sončnem vremenu. Očitno sva prekmalu spokala. Nadaljujema do mesta TRANI (dežela APULIJA) z bogato romansko arhitekturo, cerkev stoji na samem robu nad morjem. Nato do MONTE ST. ANGELO (750 m višine), kamor vodi vijugasta cesta. Ogledala sva si mesto in grad, v cerkvi pa se po sreči pridružila organizirani skupini in si ogledala spodnjo cerkev in votlino nadangela Mihaela. Po ogledu in kosilu ob 17.30 še spust do morja in počasi slovo od Gargana. Polotok je tako rekoč pokrit z oljkami, olje je gosto, sicer nepikantno, a poceni - od 5 eur/l. Nadaljujema pot, občudujeva naravo, prekrasna pšenična polja, okrašena z makom, artičoke, vinogradi, ob cesti prekrasno poljsko cvetje. Po planu sva hotela prespati v mestu TRANI, a sva po ogledu tega belega mesta nadaljevala do mesta CORATO, kjer sva prespala na parkirišču bolnišnice, povsem varno. Tja sva prispela ob 20.30, dan je bil kar naporen. Tretjič sva si že privoščila šparglje, tokrat z jajčki, kozarček domačega, čajček in spat. Noč je bila res mirna, je pa ponoči zopet deževalo.

Corato, P pri bolnici - 41.14731 / 16. 42467 - brezplačno, brez oskrbe

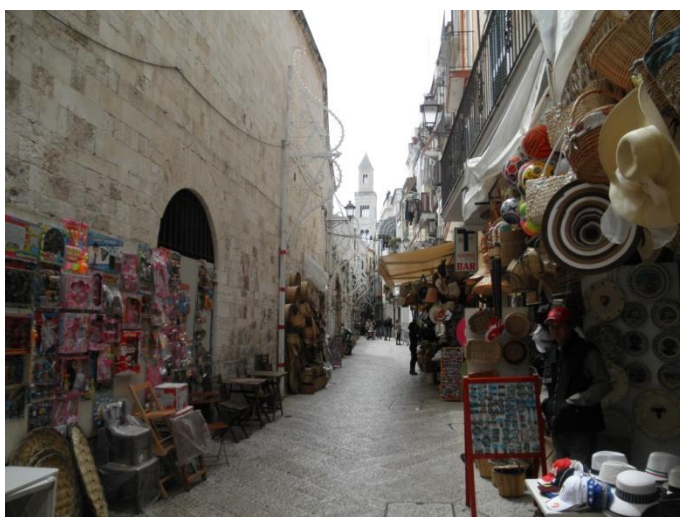

Petek, 2. 5.

Castel del Monte, Bari, Alberobello: 148 km

Zajtrk ob 8.00 in odhod do CASTEL DEL MONTE, ki ga je v 13. stoletju zgradil cesar Friderik II. Prelepa skrivnostna osmerokotna trdnjava, povsem obnovljena, z osmimi osmerokotnimi stolpi, v vsakem nadstropju pa je osem prostorov. Obiskovalci nad 65 let imajo prost vstop... Bila sva zgodnja, spehodka sva se naokrog, nisva pa čakala eno uro, da bi si jo ogledala še znotraj, saj naju je preganjal čas. Nadaljujeva pot proti BARIJU, ustavila sva se na obali. Pri ribičih sva kupila sipe in si ogledala stari del mesta, nakupila še sadje in ostale stvari, sproti pojedla kos pizze... pa kmalu nadaljevala pot. Mestni vrvež je grozen, semafor skoraj ne šteje. Pot sva nadaljevala proti biseru Apuglije, ALBEROBELLO. Male hišice s kupolastimi kamnitimi strehami, grajene brez malte, imenovane TRULLI. Zaparkirala sva se v kampu prav nad tem biserčkom in takoj hitela s potepom po mestecu. Prečesala sva ga po dolgem in počez. V dveh lokalih sva popila po kozarček tamkajšnjega vina PRIMITIVO. Po obhodu sva se vrnila v kamp, spekla sipice in hitro nazaj v mesto. Zadovoljna sva se odpravila spat ponoči zopet kaplje.

Alberobello, PZA Nel verde - 40.78276 /17. 23362 – 15 eur, oskrba, ni WC-ja

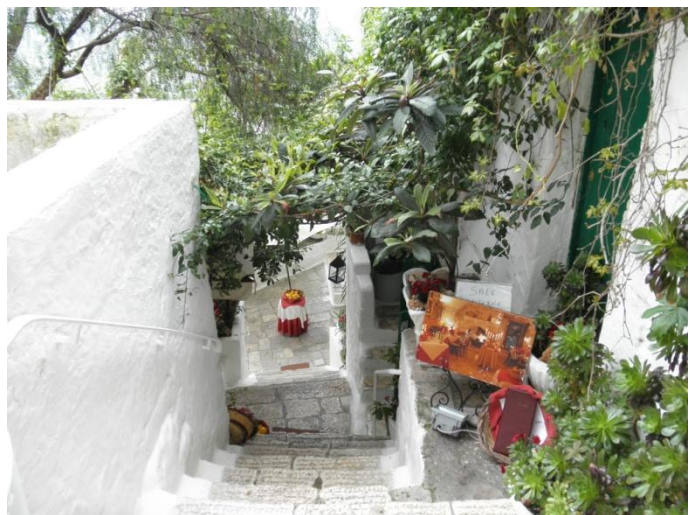

Sobota, 3. 5.

Ostuni, Brindisi, Lecce, Sant Andrea: 183 km

Zjutraj sva odšla še na kavo in manjše nakupe v mesto, našla sva tudi klet, kjer polnijo izbrano vino Primitivo, ki sva ga pokušala prejšnji dan. Ob 12h sva z dobro založenim bunkerjem nadaljevala pot do LOCOROTONDA. Naredila sva manjši ogled mesteca – tudi tam so trulli. Nadaljujemo do OSTUNI, tako imenovano belo mesto, turistično zanimivo, prijetno za pohajkovanje. Cerkve so ta čas zaprte, med pohajkovanjem po ulicah pomalicava svež panin z mortadelo in ob 15h nadaljujemo pot proti morju, v pristaniško mesto BRINDISI. Na poti same trulli vikendice, oljke... res lepo. V Brindisiu sva hotela priti do obale, pa nikakor ni šlo, same zapore in vse polno policajev. Nadaljujemo v LECCE, ki v baroku šteje nekako tako kakor Firenze za renesanso. Cerkve, katedrala, hiše... kar fotografiral bi in fotografiral. Ob 19h nadaljujemo na obalo v S.CATALDO, na PZA, ki naj bi bil ok, vendar tam ni niti enega avtodoma. Greva dalje do SANT ANDREA, v lep kamp ob morju. Kamp je urejen, tam je že 5 avtodomov, vendar zopet ni interneta. Ker sva bila utrujena in pozna, sva šla v sosednjo pizzeria na pico, čeprav sva nakupila meso in zelenjavo za dobro kočerjo. Pica je bila odlična, tanka kakor palačinka, kar dobro obložena, velika pa je kot naša VELIKA. Počitek.

Sant Andrea, PZA I Faraglioni - 40.25578 / 18. 44373 – 12 eur, oskrba, wc, tuš

Nedelja, 4. 5.

Otranto, Fiordo, Leuca, Gallipoli: 179 km

Zjutraj kompletna higiena avtodoma, zajtrk, še potep do obale z lepimi pečinami in bo 11h odhod proti OTRANTU, mestu z lepo katedralo in lokalčki. Nadaljujeva na Punto di Otranto – otrantska vrata, do svetilnika ob morju. Vreme je prijazno, Milojka se ne more nagledati nepokošenih travnikov ob poti, s prelepim cvetjem. V obmorskem mestu CASTRO naletiva na tržnico na obali, kjer si lahko privoščiš školjke, še žive, z limono. Kupila sva si izbor školjk, ko pa sva se vsedla k jedi, so školjke migale, stegovala in krčile svoje rdeče«jezike». Krožnik sva zavila, kupila še dodatne školjke in se odločila, da bodo v buzari boljše. Nadaljujeva do LEUCE, najjužnejšega mesta na peti škornja. Krasen svetilnik, lepa katedrala, пристanišče, veliko turistov. Razmišljala sva, da bi ostala tu v kampu in se spravila na kolo. Pa vreme nikakor ni obetalo, zato sva šla dalje, nočeva zgubljati časa. Proti GALIPOLI so bili vsi kampi še zaprti. Nadljujeva do PUNTO CESAREO, kjer ob 18h le najdeva odprt PZA in se sparkirava. Z velikim užitkom narediva školjke v buzari, z mozarellu v olju in limono. Bilo je odlično. Pred dežjem sva še raziskala obalo, drugam tu nimaš kam iti. Seveda zopet ni interneta. Naredila sva že 1.850 km z avtodomom in le 65 s kolesom. Upava na boljše razmerje.

Punto Cesareo, PZA Il Saraceno - 40.29233 / 17.76584 – 12 eur, oskrba

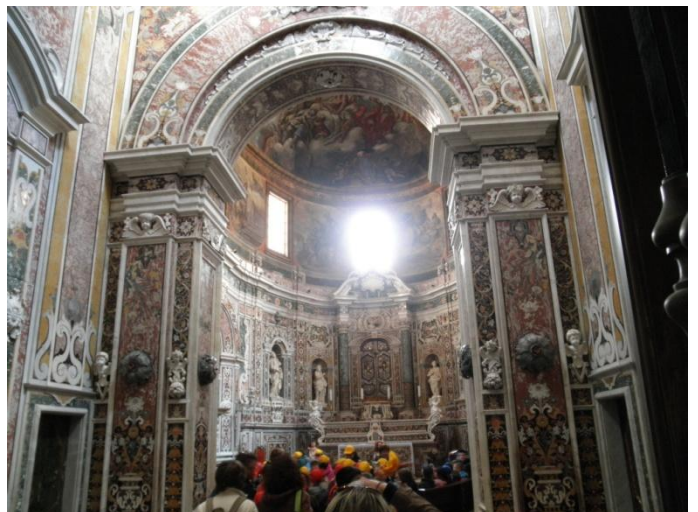
Ponedeljek, 5. 5.

Taranto, Matera: 152 km

Odpraviva se po levi strani pete škornja navzgor proti TARANTU. Obala se spreminja, postaja zopet peščena, barva morja se preliva od svetlo zelene do temno modre. Tu in tam ribiči namakajo ribiške palice. Voziva po po področju MANDURIA, znano po arheolokih najdiščih. Ob cesti so hribčki kot puhasti oblaki, pozeleneli in okašeni s travniškim cvetjem. TARANTO je mesto, ki ima največjo zbirko grških terakot, ogromno grških kipov in keramike. Težko sva dobila parkirno mesta in se ustavila za 1 uro. Ima prelepo katedralo, ulice polne trgovim, pa tudi take, ki so strašljivo zapuščene in prazne. Mesto ima ogromno trdnjavo, velike mostove, ladjedelnico. Privoščiva si klasično malico. Ob 12h greva dalje v notranjost. Pot naju vodu mimo MASSATRA, ki od daleč veliko obeta, od znotraj pa ne toliko. Po poti naletiva na ribiške vasi, ki ob cesti ponujajo gore školjk, ampak danes je v planu piščanec, domači štruklji, solata, za jutri pa so artičoke. Kmalu prispeva do MATERE, mesta znano po SASSIH, to so jamska bivališča, izkopana v živo skalo vse okrog mesta, morda naseljena že v prazgodovinskem času. Nekaj njih je preurejenih v jamske cerkve. Sparkirava se na PZA na kmetiji v bližini mesta, kjer imajo konje, pasjo šolo, gostišče in INTERNET. Takoj izvlečeva kolesa in na ogled zanimivega mesta – hiš, podzemnih cerkva, vodnjakov. Pohajkujeva po ulicah, stopnice dol, stopice gor, naseljene in zapuščene hiše, tu in tam celo kakšen bufet. Po nekaj urah se utrujena vrneva na PZA.

Matera, PZA Masseria del Pantaleone - 40.65283 / 16.60648 – 12 eur, oskrba, Wc, tuš; 2,5 km v klanec

Matera, PZA v mestu - 40.66071 / 16.59945 – za tiste brez koles – 0,50 na uro, oskrba, ni wc

Torek, 6. 5.

Matera: kolo 36 km

Zjutraj je bilo jasno, malo je pihalo in bilo je le 11 stopinj. Na kolo sva se vsedla ob 9h, toplo oblečena. Hotela sva na ogleda bližnjih mest, pa sva se kmalu obrnila. Kolesarskih poti praktično ni, voziš se skoraj po avtocestah. Odšla sva v drugi del mesta, ki ga včeraj še nisva videla. Katedralo prenavljajo in je zaprta že sedem let. MATERA je res posebna. Ustavila sva se na kozarček domačega, malo polenarila in se vrnila. Gostje PZA so se v glavnem zamenjali, več kot 5 jih tako ni nikoli. Enkrat sva kosila ob spodobni uri in si privoščila malo lenarjenja in klepeta s sosedi. Popoldne sva se ponovno odpravila v mesto, prečesat še tisto, kar nisva videla. Zvečer načrtujeva nadaljevanje poti jutri zjutraj.

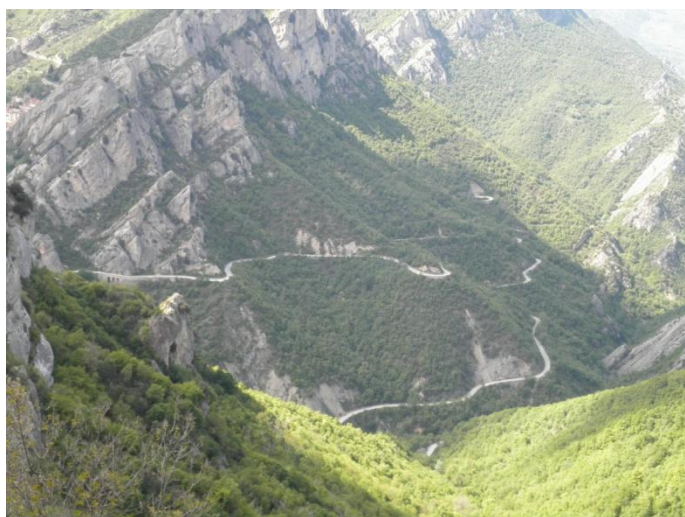
Sreda, 7. 5.

Pistici, Craco, Campomaggiore, Potenza: 144 km; kolo 38 km

Zjutraj sva se odpravila pred 9 uro. Vzpela sva se na hrib v mesto PISTICCI. Da si ga ogledaš, prehodiš kar nekaj klančkov in stopnic. Dalje do mesta CRACO, od zunaj krasno na pogled, znotraj izumrlo in ograjeno, ker je prenevarno za hojo po njem. Ovinkov je neskončno veliko, dvignila sva se na 885 m, vozila dve uri in naredila le 80 km.

Ocenjujem, da sem ta dan prevozil pet Vršičev. V CAMPO MAGGIORE sva vsedla na kolo in jo mahnila v hrib v PIETRAPETROSSA in v CASTEL MEZZANO. Dva prekrasna mesta stojita na klifih. To področje imenujejo DOLOMITI LUCANI. Prekolesarila sva 38 km in naredila 750 m vzpona. Bilo je prelepo. Cesta se vije v divji pokrajini in občutek imaš, da si v središču »naših« Dolomitov. Pitrapertosa je zgrajena na samem robu klifov, nad njo pa še grad in kapela, Castel Mezzano je bolj umirjen, do njega pa pelje čudovita cesta z uživaškimi ovinki. Ob 18h sva pot nadaljevala v POTENZO. Do sedaj sva prevozila že 2.200 km. Najdeva PZA blizu avtobusne postaje, tako rekoč v centru. Bila sva edina. Takoj se odpraviva na potep. Noge so sicer že utrujene, vendar te v mesto dvignejo tekoče stopnice in lifti. Sprehodva se po mestu, trgovina ob trgovini, kar živahno. Kmalu sva se po stopnicah vrnila navzgor, v avtodom – kočerja- tokrat domače - kranjska klobasa s prebrancem in pečeno papriko. Noč je bila mirna!

Potenza, PZA Via Zara - 40.64246 / 15.80187 – brezplačno, oskrba, ni wc

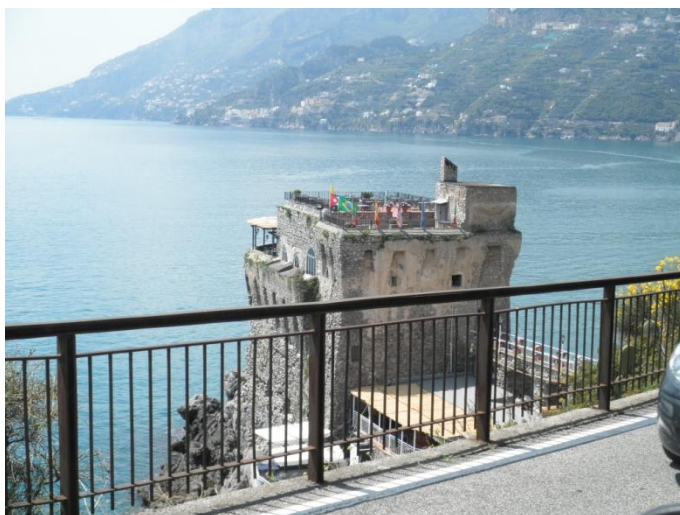

Četrtek, 8. 5.

Salerno, Majori, Amalfi, Vico Equense: 104 km

Ob 9h sva bila zopet ob morju, v deželi CAMPANIA. Vse več je tunelov, ki občutno skrajšajo pot. Ustaviva se v SALERNU, modernem pristaniškem mestu, brez posebnosti. Greda dalje. Dobila sva informacije, da na Amalfijsko obalo z avtodromom po 1. maju čez dan ne smeš, na to opozarja tudi velika tabla. Glede na to, da sezone še ni, se zato odločiva, da pot nadaljujemo. Ozka in kar se da zavita cesta, promet ogromno, skuterji švigajo kot ose. Ustavila sva se v mestu MAJORI, se malo sprehodila, poskušava nadaljujemo v Amalfi, še ca 8 km. Zopet stresna vožnja, čez 3 km naju ustavi redarka in pove to, kar sva že vedela. Obrnila sva in se vrnila v MAJORI, parkirala in se z avtobusom odpeljala AMALFI. Prečudovito mesto na klifih. Najprej si ogledava katedralo, med pohajkovanjem po mestu si privoščiva ocvrte girice ter se po treh urah vrneva z busom do avtodroma. Ob 18h zopet vratolomna vožnja – pa ne ob morju, pač pa čez hrib TRAMONTI (645m nad morjem). Nobeno črevo ni bolj zavozljano, mimo mesta PUCARA in CAMPINOLA na polotok z druge strani. Po vsej obali so ta čas zrele limone. Zmatrana od ovinkov in gostega prometa prispeva pozno v kamp San Antonio v VICO EQUENSE (11 km od Sorrenta). Lastnik nama je svetoval, da obiščeva njihovo restavracijo in si privoščiva piko, kar sva tudi naredila. Po večerji domov in nabirat moči za naslednji dan.

Vico Equense, Camp San Antonio - 40.65898 / 14.41835 – ACSI 18 eur, ob morju

Petek, 9. 5.

Sorrento, Marina di Puolo, Capri: kolo 37 km

Zjutraj, po zajtrku, takoj na kolo in v Sorrento. 11 km divje vožnje med stotinam skuterjev. V Sorrentu, kjer sva že bila pred leti, sva se sprehodila po mestu in nadaljevala do rta polotoka, do Marina di Puolo. Traso sem si predstavljal drugače, pa je enako kot do Sorrenta – sami hoteli in zavita cesta. Ob 14.30 sva se s trajektom odpravila na Capri. Na vrh mesta sva se potegnila z zobato železnico, potem dalje peš. Trgovine in hoteli so prava paša za oči, prav tako otok in njegove poti ob obali. Če si na tem koncu, moraš otok obvezno obiskati – je sinonim za mondeno življenje. Ob 18.45 sva imela povratno vožnjo, potem še kolo do kampa z malo manj gužve na cesti. V kamp sva se vrnila ob 20,30.

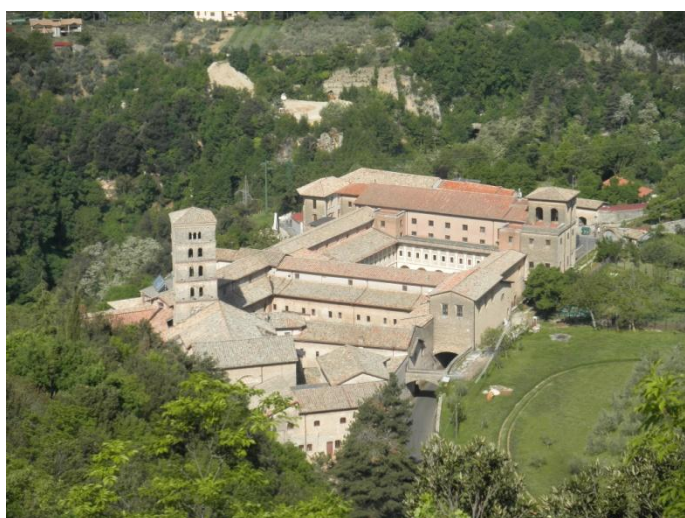

Sobota, 10. 5.

Monte Ernici, Antipiani di Arcinazzo, Subiaco: 283 km

Jutro sončo, toplo, že 22 stopinj. Plan je do mesta SUBIACO, kjer sta dva znamenita samostana Sv. Benedikta, ki je postavil temelj zahodnjaškega menišтва. Od 12 samostanov, ustanovljenih po njegovem zgledu, sta ostala le ta dva. Sedaj smo že v pokrajini LAZIO, vmes se zapeljeva do samostana MONTECASSINO. Cesta je bila nekaj časa prijaznejša, nakar je sledil vzpon v hrib na višino 998 m nad morjem. Narava se je spremenila, kakor da smo na Krasu. Iz te višine se spustimo v ALTI DI ALCINACO, smučarsko turistično središče. Malo pavze za kavico in dalje do prvega samostana SANTA SCOLASTICA, imenovanega po sestri dvojčici Sv. Benedicta. Vse je bolj umirjeno. Vstopila sva v samostan in vprašala meniha, če si lahko malo ogledava. V minuti nama je pripeljal vodičko, ki naju je vodila po samostanu, lepota njegovih treh križnih hodnikov je neprekosljiva. Ob samostanu je velik parkirni prostor, ki je namenjen avtodomom, da lahko prespijo. Samostan je imel tudi svojo lekarno z čajčki in ostalimi zdravilnimi zelišči. Večer je minil bolj mirno. Parkirala sva v družbi še enega camperja, napravila kočerjo (italianske testenine, golaž-Eta z dodatki, solata, kozarček kvasovine), počitek in priprave na naslednji dan.

Convento Santa Scolastica, P - 41.91884 / 13.11250 – brezplačno, brez oskrbe

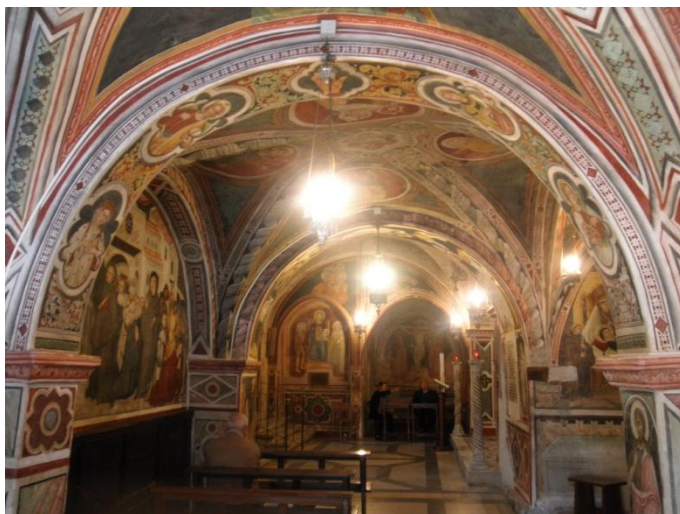

Nedelja, 11. 5.

San Benedetto, Lago Albano, Frascati: 118 km; kolo 22 km

Po zajtrku pot pod noge in zopet v hrib do samostana SV. BENEDIKTA, ki naju je povsem prevzel. Grajen je v skalo, cerkev se spušča v več nivojih, freske so fantastične, barve božanske. Na skrivaj sva naredila par fotk, si ogledala še votlino, kjer je nekaj let živel svetnik. Naredila sva še manjši sprehod po SUBIACU in dalje do CASTELLI ROMANI, do LAGO ALBANO. Zopet ovinki, že veliko vinogradov, na hribčkih oljke, cesta pestra, raj za motoriste. V PALESTRINI se dvigneva do samostana in muzeja arheoloških najdb, krajši postanek in dalje. Ker je nedelja, je povsod zelo živahno. na tržnici kupiva gajbico jagod. Ob LAGO ALBANO ustaviva na parkirišču, kjer je PZA ob neki piceriji, pa vseeno še malo raziščeva teren. V CASTEL GANDOLFO sedeva na kolo in si ogledava papeževo poletno rezidenco. Ob jezeru je veliko ljudi, neke lepote pa ni. Gostilne so nabite, ta dan so bile birme. Po kolesarjenju narediva kosilo in ob 18.30 nadaljujemo pot do mesta FRASCATI. Prostor za avtodome je še kar, zraven še eden, dva vesela para iz Italije. Takoj pot pod noge, mesto je simpatično in kar nekaj dogajanja na glavnem trgu. Vprašava za kakšno tipično špelunko in napotijo naju v en domač vinotoč. Lastnik vinotoča, nekaj miz in domačinov, ki so klepetali, gledali TV in kritizirali. Takoj se vključiva, po 10 minutah sva že domača. Smo prijazno poklepetali, nekaj popili....Vino je kar močno, čeprav Frascati slovi tudi po odličnih lahkih frizantih, ki se drago prodaja po vsem svetu. Zaslužen počitek.

Frascati, P via Mancini - 41.80611 / 12.67807 – 5 eur na dan (ne na 24 ur!!) – brez oskrbe

Ponedeljek, 12. 5.

Rim: kolo 21 km

Zajtrk, na kolo in v znana vinska področja Frascatija. Pričakovala sva prijazne kmetije z vinogradi, ki sva jih videla v propagandnih gradivih. Vinogradi so res lepi, veliko tudi oljk, vsi pa so že stoletja ograjeni, tudi z zidom. Vinarije pa so prave graščine, brez debele denarnice dvakrat premisliš, preden vstopiš. Prebrcala sva 20 km in se ob 13h vrnila v mesto. Za kosilo sva si kupila popularni PORCHETTO (razkošiččen odojek, povit z vrvjo, hrustljivo zapečen). Ob 15h še kavica in gremo v RIM. Tu sva že kot doma, na cesti proti in skozi Rimu živahno in nor promet. Na PZA prispeva ob 15h, pojeva jagode in popijeva frizante, hitro na tramvaj in v center. Naredila sva klasičen krog okoli Termini, Fontana di Trevi, Španske stopnice, Marija snežna, nato na kozarček in opazovanje množice. Ogromno je turistov, gneča nepopisna, vedno več revežev. Na vseh koncih beračijo. Tudi na cestninskih postajah na avtocesti. Tako je tu, od zadnjega obiska se je veliko spremenilo. Kar ni nama potegnilo, čeprav imava mesto rada. Ko sva se vračala s tramvajem, je bil nabitsamih Indijcev, ki so se zgrinjali na koncert v naši sosesčini. Koncert je trajal do 24h, do takrat pač ni bilo spanja. Rim je mesto, ki utruja, ob veliki fluktuaciji še posebej. Po 18 h so zasedene vse gostilne, na cestah pa je vedno več ljudi.

Rim, PZA Via Casilina 700 - 41.87550 / 12.55475 – 15 eur, oskrba, ni wc

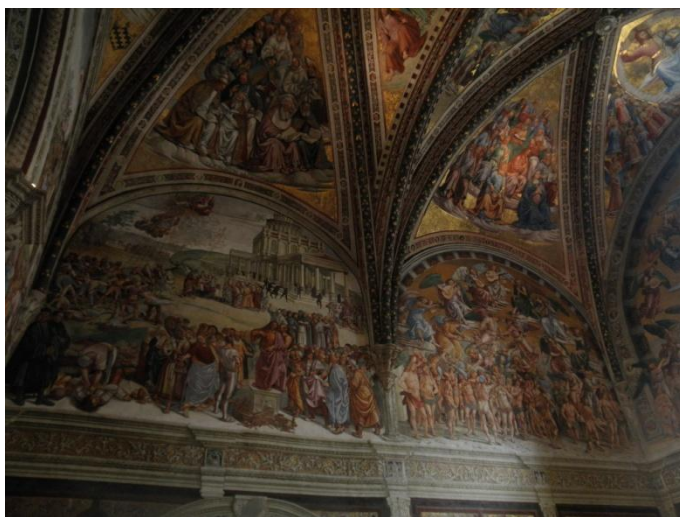

Torek, 13. 5.

Orvieto, Bologna: 385 km

Ponoči in zjutraj dež. Plani so zato, da se spreminjajo. Glede na slabo povezanost Rima s podzemno, se odločiva za odhod proti domu. Počasi, do 12-h opraviva vse obveznosti do avtodoma, nato naprej. Ustaviva se v Orvietu, da si ogledava vodnjak Sv. Patricija, ki sem ga zasledil v nekem potopisu in se mi je do sedaj nekako izmikal. Na PZA pod vzpenjačo je bilo kar nekaj avtodomov. Po ogledu vodnjaka, ki je v vročem poletju verjetno prijetnejši, sva naredila še kratek krog po mestu, seveda z ogledom čudovite katedrale. Še nakup steklenice umbrijskega rdečega in po poti naprej. Zopet zoprna cesta med Firencami in Bologno, na srečo brez dežja, vendar polno prometa in tovornjakov. Odločiva se, da se ustaviva v Bologni. Najdeva PZA 10 km prej pri kongresnem centru Sasso Marconi –priporočava.

Sasso Marconi, PZA Ca Vechia, Via Maranina 9: – 10 eur, vsa oskrba, wc v baru

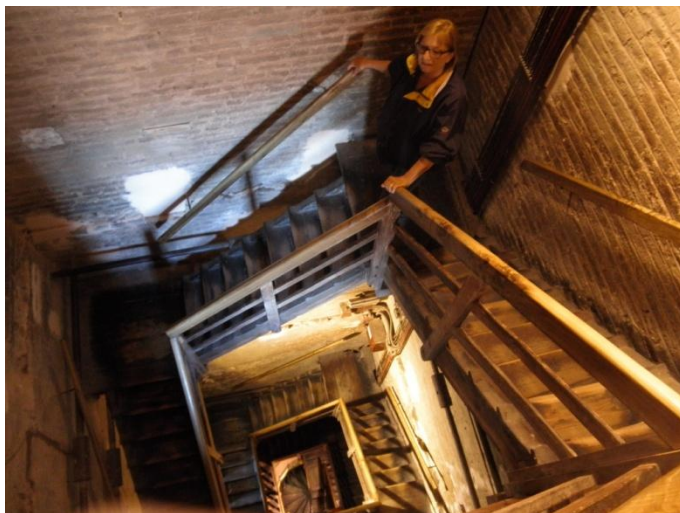
Sreda, 14. 5.

Gradež: 319 km

Zjutraj obisk Bologne, parking sva našla v omejeni zoni in upala, da ne bo obiska redarjev. Cilj je bil vzpon na Torre degli Asinelli, za katerega je vedno zmanjkalo časa. Lep sprehod pod arkadami vedno navduši, še skok do San Petronio, ene največjih gotških cerkva v Italiji. Tokrat mi je celo uspelo slikati freske v tokrat prazni zakristiji, saj je bila do sedaj vedno polna obiskovalcev. Po nakupih parmezana in kruha še vzpon na stolp. 498 stopnic, lesenih in zlizanih, je bil kar dober zalogaj, vendar si na vrhu s čudovitim razgledom poplačan za ves trud. K sreči nam rana ura

ni namenila običajne gneče pri srečavanju vzpenjajočih in spuščajočih obiskovalcev. Lepo vreme je pripeljalo do odločitve, da še en dan preživiva v Gradežu in upravičiva prevoz koles, ki tokrat skoraj niso prišli do izraza. Tudi toplo sončno vreme je bogato vabilo. Zapeljala sva najprej v mesto, kjer sva se počasi martinčkala ob belem špricarju in aperolu. Zatem na zaslužen počitek na znan PZA izven mesta, ki sva ga že dve leti malo zanemarjala.

Gradež, PZA - 45.68184 / 13.41177 – brezplačno (?) ali z oskrbo (eur)

Četrtek, 15. 5.

Ljubljana: 120 km; kolo 46 km

Zjutraj sva opravila lep kolesarski izlet v zatrep Soče, nekaj km po kolesarki ob obali, nato ob kanalih, kjer sva opazovala labode, ki so kotili mladiče. Kolo po nasipu je bil tokrat izreden, v soncu, na slovenski in hrvaški obali pa težki deževni oblaki. Kako čudna ratuje narava. Dan sva ponovno zaključila s počasnim kolesarjenjem po mestu in pijuckanjem na obali ob marini. Saj vse skupaj sploh ni tako naporno – povsod je lepo, doma najlepše.

V 19 dneh sva naredila 3.600 km in 195 s kolesom. Bilo je lepo....

